

SEZONA 1925/26. — 1. NOVEMBRA 1925. — ŠTEVILKA 4.

GLEDALIŠKI LIST

KR. NARODNEGA GLEDALIŠČA V LJUBLJANI

IZHAJA 1., 10., 20. V MESECU

CENA 5 DIN



L. Wisiakova.

K plesnemu večeru L. Wisiakove in V. Vlčka.

Z muzikalnega stališča je ta večer zelo zanimiv, ker tvorijo razvev Debussya ves program slovanski avtorji.

Prvi del »Razstava slik« po glasbi Musorgskega je inspiracija po slikah umrlega komponistovega prijatelja. Nekak glasbeni nekrolog. Posamezni komadi so zvezani s »promenadami« od slike do slike in so kratke improvizacije v ruskem narodnem vokalnem stilu.

I. Suk, najžlahtnejši češki romantik, je zastopan z »Veterčkom«. »Ples« pa spominja po ritmu in invenciji na polske mazurke. Škerjančev »Lento orientale« riše v mehkih barvah pritajeni mamljivi vonj orientalskega cvetja, »Habanera« pa elementarno utripanje vroče španske krvi v rdeči taverni.

Težko je najti bolj zanimiv in enoten plesni spored, ki nam že sam na sebi oznanja diskreten in umetniški nivó prireditve.

O. Šest:

Moj Paris.

I.

Preludij za orglje.

Tako je in ne drugače. Da bo sprememba v naslovih, da bom preko zime in pomladi bral o »mojem Beogradu, moji Bački«, kajti pisma, promenade, filmi so že pusti in dolgočasni. In potem je še nekaj. Ta Paris je res moj in nikogar drugzega, nihče mi ga vzeti ne more. Mojega Pariza nihče ne more videti, ta stoji samo za me. — To je lastnina, kot knjiga, žena, otrok. Pa ga postavim k ostalim dogodivščinam, mehko in narahlo ga položim in mu pravim zdaj, ko je daleč od mene: ti moj Paris!...

II.

Jaz sem bil v Parizu. Kdaj je bilo to? Dnevnik sem! Bilo je to pred tolikimi in tolikimi leti, v šolskih klopih med francoskimi urami, ko smo s prof. Juvančičem hodili po planu Pariza, po bulvarjih, avenujah, od Trocadera pa do Notre Dame in navskriž... Takrat sem bil prvič tam. Zdaj sem drugič. Pa ne glede na to: dnevnik sem! In zapišimo vanj kar se zapisati da, v kolikor se da spomin oblikovati v besedo...



Remington mod. 12

najnovejši ameriški pisalni stroj

dobavlja samo trrdka

Franc Bar pisalni stroji **Ljubljana**

Telefon 407 Cankarjevo nabrežje 5 Telefon 407

Pred Parizom je nekaj. Nekaj, čemur se ne da izogniti, kar je prelepo, slavno in prekrasno. Laguna-Venezia. In ne bilo bi v redu, da jo ignoriram — zato ker je želja celega leta. Zdaj jo imam, z gondolami, kanali, mostiči... s tujci v okovanih čevljih, z Angleži z Baedekerji... Pa jaz tam ne poznam ljudi, na Piazzeti sedem pod leva ali pa pod Sv. Burijs, pa si pustim zagosti slavo doževi palači na vseh jezikih, od onih, ki so prvič tod. — In sem v Veneziji. Ne, ne, jaz vem, kje je Accademia in Scuola di San Rocco, kje Prelepa Sveta Maria, takozvana Santa Maria Formosa. To ve vsak, a to niso moje Benetke. Jaz poznam tod skrite, temne ulice, ki so daleč proč od početja tega sveta in spomenike žive, o katerih se gospodom turistom niti ne sanja ne. O, potem vem za dogodivščine in praznike na starodavnih piazzah... Gospoda turisti, ki so na trgu San Marco kar doma. Brez klobukov, v belih hlačah in pa dame, vse kar čeblja in si domišlja, da uživa. Ampak kaj je to, ti ubogi turist iz hotela Daniel... Ti nisi v Benetkah, ti si na Kärntnerici, ali Unter den Linden, magari na Ferdinandovi, pa če ravno hočete hahaha pod Tivoli — v Benetkah nisi... Vi poznate Madone Tintoreta in Tiziana. Jaz pa sem gledal sto Madon, vse lepših in sto palač starodavnih, ki so več deset Ca d'Oro. —

Tako je! Na večer skozi ozko ulico med slavoloki, papirjem girlandi na trg v zastavah. Tam tisoč ljudi okrog zagrajenega prostora. Una piccola festa, pravi nekdo, ki ga vprašam in ki mu rečem signore Capitano — ker ima tako kapo in mu naslov očitno ugaja... Nad prostorom deset loncev na vrvi tri metre nad zemljo... Nekakšni lerpobi imajo praznik in »zbijajo« lonce. V njih darila — žaganje, pepel... Eden od njih, rojen komik po volji beneškega solnca, zabava publiko z zavezanimi očmi, potem udari po loncu — iz lonca nanj slap zelene barve... Simbolika... Smeh... Vsa okna naokrog polna lic, veselih, dobrodušnih... Med zastavami... med vriščem otrok... med zeleno barvo... Ob istem času pa na Piazzetti koncert: drugi akt Rigoletta, bele hlače, pari, parčki... Sicer pa: vse to sem povedal že lani. To ima ceno samo zame, ki sem to doživel — ne za one, katerim pravim o tem. Pa saj tako je vedno: tisto kar smo doživeli, občutili, tisto pravimo. In jaz, jaz, jaz sem jih doživel te stvari...

*

*

*

To je bilo v juniju. In še mnogo več je bilo v tem odličnem mesecu. V mesecu juniju sem izvedel, da sem bogat, da denar pri meni ne igra nobene vloge, in da je svet moj. Pa to nisem samo izvedel, temveč to imam v roki, črno na belem. Dognal in zvedel sem doslej meni neznani fakt, da imam strica, in sicer v Calcuti in ta strah da je bogat neznansko. Pisano poročilo pa glasi dobesedno takole. Un tuo zio di Calcutta che tu ignoravi di avere, ti lascierà molte migliaia di lire che ti farà passare una vita invidiata, fra...

tu dopis jenja, kar pa seveda na stvari prav nič ne izpremeni. Zdaj sem na konju, na zeleni vejici in primojiduši zdaj, gospoda bančni ravnatelji, izvolite! Jaz kar vidim moje življenje, v predsobi dren in šepetanje — jaz pa v širokem fotelju, ki sem si ga na račun strica iz Kalkute naročil. Že kadim samo cigare in pozdravljam samo s prstom, kot sem to videl pri nas od ugledne gospode — in tudi auto »Mercedes« je že naročen... Tako je, da, prav res — moja zvezda plava takole proti zenitu, pasja taca! — kajti jaz imam to črno na belem in tisočak je zdaj meni figa.

* * *

Moj Paris.

To vse je pred Parizom in že to je mnogo. Pa se izkaže, da je malenkost, bagatela, samo majhna stran v mojem dnevniku. — Kajti v Parizu da so taki, ki bodo rekli iz žolte zavisti, da pretiravam, ampak Bogami, da je res — častna beseda, torej v Parizu me sprejme muzika in častna stotnija. Saj priznam, jaz nisem bil na tak sprejem pripravljen, ker doslej sem potoval incognito, priznam, da mi je bilo prvi trenotek nerodno — ampak, človek se privadi vsega. In ko je reč pri kraju, se peljem v svoje apartemente, da povem to kar s francosko besedo, ker odslej bom pač prisiljen se večkrat posluževati tega nobel jezika... (Dalje prih.)

Moderni Hamlet.

(K Jaksonovi uprizoritvi v Londonu.)

Barry V. Jakson, londonski Stanilavski, je pretekli mesec izpeljal drzno misel, ki ga je že dolgo mikala: postavil je na oder danskega princa in njegovo okolico v sodobnih kostumih in rekvizitih. Ta ideja, ki sicer ni popolnoma nova, je vzdignila mnogo prahu pri konzervativcih, svobodni moderni ljudje pa so jo sprejeli z navdušenjem in zanimanjem.

Seveda je bilo gledalcu, ki je predvsem navajen historičnega Hamleta v črnem trikoju, razmršeni vlasulji in tipičnem teatrskem plašču, malo čudno gledati tega melanholičnega Danca v fraku, smokingu, »knickerbockerjih«, sploh v obleki, ki odgovarja dnevnemu času, kraju in predpisom fine družbe. Modernih gledalcev, ki jim je bilo samo za kreacijo in umevanje teksta, pa ni prav nič motilo, da si Hamlet pri monologu »Biti — ne biti« — pri katerem večina današnjih »historičnih« Hamletov silno greši in uganja

Opero, opereto, svetovne pevce in moderne ples Vam proizvaja samo
dober

gramofon

3

A. Rasberger, Ljubljana

Tavčarjeva (Sodna) ulica šte. 5.

Tvorniška zaloga najboljših angleških aparatov znamke „Glas svojega gospoda“.

nemogoči teatrski pomp — mirno nažge cigaro in gleda za bežečimi kolobarčki dima, ki se izgublja v daljavo in nič. In ko obiše grobarja, je v turistovski obleki in kratkih hlačah, ko ga obiše kralj, se napravlja ravno v jacket i. t. d.

Je pa Jakson ustanovil pred dvanajstimi leti »Birminghamer Repertory Theatre«, ki je najbolj literaren londonski oder. Njegove premiere, na stotine dram in oper, so bile vsaka zase dogodek, deloma radi dela samega, deloma pa radi posebnosti Jaksonove vprizoritve. Če je torej tak mož sedaj v Knigswaj-teatru vprizoril novega Hamleta, gotovo ni storil tega samo radi senzacije, privlačnosti ali nesmiselne čifutske novotarije, kot smo jo vajeni pri mnogih nemških režiserjih novejšega časa.

Barry V. Jakson, ki ga je pravkar angleški kralj povzdignil v plemiški stan, pripoveduje o svoji vprizoritvi takole:

»Vem, da so v začetku premnogi mislili, da je oskrumba in šala, igrati Hamleta v modernem kostumu ali celo poizkus, z nesramnimi triki za vsako ceno ustvariti senzacijo. Zelo se moti, ki tako misli. Shakespearja tako obožavam, da se mi ne more kaj takega podtikati. Vprizoril sem 17 njegovih del. Jaz sem med prvimi borci za Shakespearjev kult na Angleškem in sedaj nisem hotel nič drugega kot Shakespearju dovesti novih častilcev. Enkrat sem ga že hotel modernizirati in sicer ko sem vprizoril »Cymbeline«. Veseli me, da se mi je najnovejši poizkus tako posrečil. Hotel sem, da se sodobniki nekako približajo Shakespearju. Vedno sem čutil, da gledalci ne uživajo tako čisto nemoteno ob misli, da je delo napisano pred 350 leti in da zato nima pomena za sedanost. Če pa pozorno čitamo Shakespearja, se nam ne zde samo posamezni stavki zelo znani, temveč tudi cela vrsta značajev je takih kakor da jih spisal sodobni pesnik. Tudi verz je motil publiko. Hotel sem zato, oziraje se na dramo in njeno lepoto, Shakespearja tako modernizirati, da sem klasične figure oblekel v današnje kostume in dal igralcem tekst v prozi in ne v verzih. Hamlet ostane stari, samo jezik smo pomladili in kostume izpremenili.«

Colin Keith Johnston pa tolmači idejo nove inscenacije čisto preprosto:

»Meni ne pristojajo historični kostumi. Zato se v nekaterih scenah, posebno če so zbrani na našem odru kralj Klavdij in njegov dvor, vržem v frak ali smoking. Moja mati, kraljica, ima bubi-frizuro, kajti ta ženska se smatra za dovolj mlado, da lahko sprejme najnovejšo modo. Ni umestno govoriti tu o kakem anahronizmu. Hamlet ni historična drama. Shakespeare ga je pisal in vstvarjal ne oziraje se na kako gotovo dobo... Pri vprizoritvah »Hamleta« je edino to nevarno, da naša grobarja šele tako pozno prideta na vrsto in pred nastopom pokusita whisky večkrat kot je treba...«

(Dalje prih.)

DANILO.

Vdova »Raje«.

V Našicah na Hrvatskem je bil pokojni Dragutinović gledališki ravnatelj na svoji turneji.

Nikjer na svetu ne postaneš tako lahko ravnatelj, kakor pri gledališču...

Imel je svojo družbo in z velikimi plakati je objavil igro »Pot okoli zemlje v 80 dneh«.

Znano je, da prihaja h kralju indijska kraljica na slonu, na katerem pozneje tudi zbeži sramotnemu običaju: da se vdove sežgó.

Radovedno občinstvo je komaj čakalo na slona.

Zastor se dvigne že v tretjič. Prihajajo baklonosci, duhovniki, plesalke, bajadere itd. Le slona ni bilo...

Hudomušni lekarnar, ki ni mogel pogrešati slona, je vprašal ravnatelja na ves glas:

»Phileas, kje pa imate slona?«

Dragutinović pa ni bil prav nič v zadregi, segel je v žep in dal slugi denar, rekoč:

»Hajd v lekarno in nam kupi slona!«

Silen smeh in gromovit aplavz.

In vdova »Raje« je bila rešena brez slona.

RAZNO.

Pierre Louys in glasba.

(10. okt. 1870 — 4. jun. 1925.)

Ta Parižan, pravnuk Napoleonovega zdravnika Sabatiera in vnuk generala Junota, vojvode Abranteskega, je bil nenavaden bibliofil. Če si odmislimo troje potovanj po Španiji, Afriki ter Italiji, je preždel ves svoj čas v velikanski knjižnici, polni redkih starin. Imel je vse slovarje in vse atlante sveta, učil se je celo hebrejščine. Bil je bistveno religiozen duh, ki je povsod iskal namena in globokega smisla. Estetska načela je družil z mističnimi. Ko je nekoč posetil sorodnico, ki je bila na porodu, jo je tolažil, češ, da jo je priporočil Astarti (ali Lucini), boginji rojstev, ki mu je bila vselej naklonjena. Mar ni posvetil baš Astarti prvo svojo zbirko verzov? Čudovito se je razumel z mačkami: o njih je vedel zamotane zgodbe, pravcate burke. Zlasti rad je čital »Hojó za Kristom«. A po svojem prabistvu je bil pogan. Grško književnost in starinoslovje je poznal kakor malokdo. Otem pričajo njegova dela in prevodi: Aphrodite (1896), Ariane,

TEODOR KUNC

- damska konfekcija in modni salon -

Ljubljana, Mestni trg št. 14 (Pod trančo št. 2)

Zaloga izgotovljenih kostumov, toalet in bluz ter kožuhovine, modnega blaga, svil i. t. d. Izdeluje se po meri angleške kostume, plašče, franc. toalete in bluze ter sem spadajoča dela.

Astarté, Bilitis, Byblis, Chrysis, Danaë, Léda, iz katerih bi mogla mladina z naslado spoznavati razna grška razdobja. Največji knjižni uspeh svoje dobe pomeni čustveni roman »Afrodita«, ki je bil baje zavržen pri dvanajstih založniških zastran razpašne vsebine, tako da je Louys prispeval iz svojega, ko ga je natisnil Mercure de France. Dobi se tudi v hrvaškem prevodu.

Njegovo stihotvorstvo je neobičajno minuciozno. Kako vestno je vsekdar iskal pravega izraza. Nekoč bi bila ob njegov voz skoro trčila nasprotni idoča kočija. »Beži no, hlapec!« se zadere njegov kočijaž na nespretnega voznika. Potem pa se obrne k svojemu potniku: »To ga bolj jezi nego psovka!« — »Kakšen nauk nama daje ta izvošček!«, veli Louys svojemu sodruhu, »vselej je treba izbrati primerno besedo.« V njegovih beležkah se bere, kako je nekdanj zlagal pesnitev. Zadnja beseda mu ni hotela pod pero. Čutil je, da mora biti trozložnica s temnim samoglasnikom v predzadnjem zlogu in s stikom na i: čez dve uri se mu je posvetilo »Reconquis!«

Od njegovih romanov omenim »Žensko in možička«, ki ga je M. Voucaire porabil za besedilo Puccinijevi operi. Predočuje moža, ki lazi in se plazi pred ljubljeno ženo, potem pa skrajno razdražen dvigne svojo pest nad njo. Ta drzni poskus mu za trenutek pribori njeno milost, a ker ne more vztrajati pri krotilski vlogi, postane zopet mevža in šleva. To se ponovi desetkrat. Naposled povzame naskok s temle končnim pismom (skrajni izraz moškega ponižanja pred oblastno samico): »Conchita moja, odpuščam ti. Živeti mi ni mogoče, kjer ni tebe. Pridi nazaj. Jaz te sedaj rotim na kolenih. Poljubljaj mi boste noge. Mateo.« To je kockanje, kjer ženska igra in dobiva do konca. Ta poltena tragedija v španskem ozračju dobro ponazoruje degradacijo moža, ki mu prevejanka neti pohot, ne da bi ga zadovoljila.

Drugje sem izpregovoril o »Afroditi«, romanu antičnih šeg, iz katerega je Erlanger uglasbil lirično trodejanjo. Pierre Louys, ki je bil ob svojih urah slikar, skladatelj in ljubitelj godbe, obožujoč osobito Wagnerja in Debussyja, je s svojimi gladkimi verzi in z ritmično prozo često izvalil komponiste na delo. Tako je R. Strohl zložil napeve dvanajstim poemom iz »Bilitinih pesni«, brevirja starogrške ljubezni, iz katerega je poslovenjenih 15 primerov v Moderni Francoski Liriki (Omladina, 1919). Iz istega vrela so črpali motive skladatelji Gabriel Fabre, Jean Huré, Léon Moreau, Paul de Wailly.

Priporoča se
delikatesna
trgovina

FRANC KOS

LJUBLJANA,
Židovska
ulica 5

IZBIRA RAZNOVRSTNIH SPECIJALITET

Primerna darila — Cene nizke — Postrežba točna

V. BEŠTER ATELJE „HELIOS“

Oglejte si slike, izdelane v najmodernejšem slogu!

Aleksandrova cesta 5. Telefon interurb 524.

DRAMA.

PERIFERIJA.

Drama v petnajstih slikah. Spisal Fr. Langer. Poslovenil O. Šest.

Režiser: O. Šest.

Franci Rogoz
Ani Nablocka
Barbora Cesar
Toni Plut
Sodnik Kralj
Gospod Skrbinšek
Gospa Wintrova
Služkinja Ježkova
Prvi stražnik Medven

Drugi stražnik Jan
Ravnatelj bara Povhe
Mlad kavalir Peček
Komisar Jerman
Neme osebe: Čevljar Smerkolj
Gostilničar Sancin
Natakar Košič
Čuvaj Murgel
Ljudje iz hiše.

Slike: 1. Anina soba. 2. Gostilniški vrt. 3. Anina soba. 4. Prostor pred stavbiščem. 5. Predmestni park. 6. Pred tovarno. 7. Soba pri gospe. 8. Bar. 9. Gostilniški vrt. 10. Prostor pred stavbiščem. 11. Soba pri gospe. 12. Policijski komisarijat. 13. Predmestna krčma. 14. Bar. 15. Anina soba.

— Čas: sedanji. Kraj: veliko mesto. — Po sedmi sliki daljši odmor. —

Nove dekoracije izdelal mojster Stružny. — Toalete za Nablocko je izdelala ga Z. Rodič.

KRPAN MLAJŠI.

Vesela historija v 4 dej. — Spisal Fran Milčinski.

Režiser: O. Šest.

Martinče Krpan Cesar
Župan Hlača Plut
Jerica Balatkova
Birič Silvester Kosič
Srenjski mož Urh Smerkolj
Cesar Rogoz
Cesarica Wintrova

Princesa Mara M. Danilova
Princ Frice Sancin
Minister Kralj
Strežaj Tomaž Jerman
Šilni Kosobrin Osipovič
Branko, njegov pobratim Drenovec

IFIGENIJA NA TAVRIDI.

Dramska pesnitev v petih dejanjih. Zložil J. W. Goethe. Poslovenil Fran Albrecht.

Režira: M. Vera.

Ifigenija M. Vera
Thoas, tavrski kralj Skrbinšek

Orest Levar
Pilad Jan Arkas Gregorin

Godi se na Tavridi v gaju pred Dianinim svetiščem. — Po tretjem dejanju daljši odmor.

PRISTOV & BRICELJ LJUBLJANA

Prvi najstarejši specialni strokovno-tehnični
ateljé za črkoslikarstvo se najtopleje priporoča za
slikanje napisov na steklo, kovine, les, zid itd.

ALEKSAN-
DROVA ---
CESTA 1 -
Telefon 908.

ZIMSKA PRAVLJICA.

Igra v treh delih. Spisal Shakespeare. — Poslovenil O. Župančič. —
 Dirigent: Dr. Švara. Režiser: O. Šest.

Leontes, sicilski kralj Levar
 Mimilius, njegov sin. Juvanova V.
 Camilo Gregorin
 Antigonus Povhe
 Cleomenes Medven
 Dion Jerman
 Sodnik Kralj
 Dvornik Drenovec
 Plemič Cesar
 Spremnik Smerkolj
 Sluga Sancin
 Poliksenes, češki kralj. Skrbinšek
 Arhidamus, češki dvorjan. Danilo
 Mornar Cesar

Ječar Kosič
 Star ovčar Plut
 Njegov sin Peček
 Florizel, njegov sin Jan
 Autolicus, malopriden
 potepuh Rogoz
 Hermiona, Leontova žena. M. Vera
 Perdita, Leontova in
 Hermionina hči Šaričeva
 Pavlina, Antigonova
 žena Medvedova
 Emilija, kraljičina
 dvornica Rakarjeva
 Prva dvornica Ježkova

ZA NARODOV BLAGOR.

Komedijska v štirih dejanjih. — Spisal Ivan Cankar.

Režiser: M. Skrbinšek.

Aleksej pl. Gornik	Levar.
Dr. Anton Grozd, dež. poslanec, obč. svetnik itd.	Cesar.
Katarina, njegova žena	Juvanova
Matilda, njegova nečakinja	Šaričeva
Dr. Pavel Gruden, državni poslanec, obč. svetnik itd.	Peček
Helena, njegova žena	Medvedova
Jožef Mrmolja, občinski svetnik	Gregorin
Klander, občinski svetnik	Plut
Mrmovljeva	Rakarjeva
Julijan Ščuka, žurnalist	Skrbinšek.
Siratka, literat	Jerman
Fran Kadivec, jurist, sorodnik Grozdov	Jan
Profesor Kremžar	Lipah
Stebelce, poet	Drenovec
Slabo oblečen mlad človek	Sancin
Hišna pri Grudnovih	Gorjupova
Prvi občinski svetnik	Danilo

IVAN GAJŠEK

-- PAPIRNA TRGOVINA --
 LJUBLJANA, SV. PETRA 2

UMETNIŠKE RAZGLEDNICE, VEDNO NOVITETE, PISMENI
 PAPIR V KARTONIH IN MAPAH, FINE VRSTE, NOTEZI,
 POEZIJE, ALBUME, KAZNOVRSTNA PRIMERNA DARILA

Drugi občinski svetnik Smerkolj
Tretji občinski svetnik Medven
Peter, Gornikov sluga Košič

Začetek ob 20. — Konec ob pol 23.

OPERA.

HOFFMANNOVE PRIPOVEDKE.

Fantastična opera v 3 dejanjih (s prologom in epilogom), napisal J. Barbier. Uglasbil J. Offenbach. — Dirigent: A. Balatka. — Režiser: F. Bučar.

Hoffmann	Banovec	Crespel	Zupan
Olympia	Kocuvanova	Andrej, Cocciniglia,	} Rus Josip
Giulietta	Poličeva	Pitichinaccio, Fran	
Antonia	Čaletova-Lovšetova	Nikolaj	Potučkova
Lindorf, Coppelius,	} Rumpelj	Hermann	Šubelj
Dappertutto, Mirakel		Luther	Rus Fran
Spalanzani	Mohorič	Glas matere	Ropasova

Gostje, dijaki, služinčad. — Prolog in epilog se godi v Lutherjevi krčmi v Berlinu, 3. dejanje v Münchenu — Prva predstava v Parizu l. 1881.

MRTVE OČI.

Dramatična pesnitev s predigro, spisal H. H. Ewers in Marc Henri. — Uglasbil E. D'Albert. — Dirigent: N. Štritof. — Režiser: O. Šest.

Pastir	Banovec	Marija iz Magdale	Thierry
Kosec	Šubelj	Ktesifar, egiptovski ča-	rodej, mazač Mohorič
Pastirček	Korenjakova	Rebeka	
Kosci	* * *	Rut	Ropasova
Arcesij, poslanik rimskega		Esther	Jeromova
senata v Jeruzalemu. Holodkov		Hroma žena	Assejeva
Myrtocle, njegova žena,		Sara	Ramškova
Korinčanka	Čaleta	Prvi žid	Rus Josip
Aurelij Galba, rimski		Drugi žid	Janko
stotnik	Kovač	Tretji žid	Šubelj
Arsinoe, Myrtoclejina		Četrti žid	Bekš
sužnja	Ribičeva		

Pastir, Arcesijevi sužnji in sužnje, židovski narod. — Dejanje se vrši pred Jeruzalemom na Cvetno nedeljo, ob prihodu Jezusovem. Začenja ob vzhodu solca, konča ob njega zahodu.

ZAJUTRKOVALNICA

ZAJUTRKOVALNICA

T. MENCINGER

Ljubljana, Sv. Petra cesta 43

PRISTNA VINA!

NIZKE CENE! - -

NABOR.

Ljudska opera v dveh dejanjih. Po istoimenski noveleti Hugo V. Gerbica priredil in uglasbil Fran Gerbic. — Dirigent: M. Kogoj. Režiser: E. Kralj.

Jelka Lovšetova-Ribičeva	Jernej, premožen kmet . . . Zupan
Boštjanka, njena mati . . . Ropasova	Zalar, gostilničar Rus
Jože Banovec-Kovžč	Nočni varuh Janko
Kosek, njegov oče . . . Rumpelj	Star invalid Sekula
Martin, vaški lovec . . . Šubelj	Oglar, godec na harmoniko . . . Perko

Vaščani, kovači, fantje in dekleta. — Godi se v drugi polovici preteklega stoletja pri nas.

POVRATEK.

Glasbena drama v enem dejanju. Napisal Srgjan Tučić. — Vglasbil Josip Hatze. — Dirigent: A. Neffat. — Režiser: E. Kralj.

Ivo Orlov	Doko, berač Rumpel
Jela, njegova žena . . . Jenikova	Luka, kmet Rus
Kata, njegova žena . . . Potučkova	Mart, vaška koketa Korenjakova
Stanko, premožen kmet . . . Balaban	

Kmetje, kmetice. — Godi se v Dalmaciji na kmetih dandanes. — Božični večer.

PLESNI VEČER L. WISIAKOVE IN V. VLČKA.

(Večer komornih plesov.)

Musorgski Tableaux d'une exposition*):

1. Promenade. Gnomus. — 2. Promenade. Stari grad. — 3. Promenade. Tuileries. — 4. Promenade. Bydlo. — 5. Promenade. Ples piške. — 6. Promenade. Samuel Goldenberg in Schmyle.	Škerjanc Lento orientale
Odmor.	Suk Veter
	Rožycki Ples
	Debussy Habanera
	Balatka Scherzo
	Debussy Golliwoggs Cake-walk
	Srbski ples

Na klavirju spremlja g. kapelnik A. Balatka. — Načrte za kostume izvršil Franc Kralj, izgotovil atelje Fani Seljak.

*) Kot motiv kompozicije »Tableaux d'une exposition« je bila razstava akvarelov in risb arhitekta V. Hartmana, večletnega čzjega prijatelja komponista. Uvod in medigre z naslovom »Promenade« pomenijo pot komponista od slike do slike. Slike so: »Gnomus« — pritlikavec krivih nog in nerodnih korakov. »Stari grad« — trubadur pred srednjeveškim gradom, pojoč pesem. »Tuileries« — igrajoči se otrok v parku. »Bydlo« — poljski seneni voz na velikih kolesih, ki ga vlečejo vol. »Ples piške« — v jajčni lupini, skica k sceni baleta »Trilby«. »Samuel Goldenberg in Schmyle« — dva poljska žida, eden bogat — drugi reven.

DON JUAN.

Opera buffa v dveh dejanjih (desetih slikah). Besedilo spisal Lorenzo da Ponte. — Uglazbil W. A. Mozart.

Dirigent: N. Štritof.

Režiser: O. Šestl.

Don Juan, mlad lahkomiseln kavalir	Balaban
Donna Anna	Čalela
Don Octavio, njen zaročenec	Kovač
Stari Comthur, oče Donne Anne	Rumpel
Donna Elvira, zapuščena ljubica Don Juana	Thalerjeva
Leporello, Don Juanov sluga	Betetto
Massetto, kmečki fant	Zupan
Zerlina, njegova nevesta	Lovšetova

Kmetje, kmetice, godci, kavalirji, dame, sluga.

Repertoar Narodnega gledališča v Ljubljani.

Drama:

Začetek ob 20. uri zvečer.

Novembra.

1.	nedelja	Veronika Deseniška	Izven
2.	ponedeljek	Periferija	Red C
3.	torek	Zaprto.	
4.	sreda	Krpan mlajši, premijera	Izven
5.	četrtek	Ifigenija na Tavridi	Red A
6.	petek	Zimska pravljica	Red D
7.	sobota	Za narodov blagor	Red F
8.	nedelja	ob 3. pop. Vdova Rošlinka	Izven
		ob 8. zveč. Krpan mlajši	Izven
9.	ponedeljek	Za narodov blagor	Red B

Opera:

Začetek ob pol 20. uri zvečer.

1.	nedelja	Aida	Izven
2.	ponedeljek	Hoffmannove pripovedke	Red D
3.	torek	Zaprto.	
4.	sreda	Mrtve oči	Red F
5.	četrtek	Nabor, Povratek	Red B
6.	petek	Zaprto.	
7.	sobota	Don Juan	Red E
8.	nedelja	Manon	Izven
9.	ponedeljek	Plesni večer Wisiakove in Vlčka	Izven

Lastnik in izdajatelj: Uprava kr. Narodnega gledališča v Ljubljani.

Urednik: Fran Lipah. — Tisk tiskarne Makso Hrovatin v Ljubljani.